

λεπτός

λεπτός, -ή, -ό, επίθ. [<αρχ. λεπτός], λεπτός· που λόγω της δυσκολίας του απαιτεί ιδιαίτερο χειρισμό για την αντιμετώπιση ή τη διεκπεραίωσή του, ο δύσκολος: «είναι λεπτό το ζήτημα και πρέπει ν' αντιμετωπιστεί με τη δέουσα προσοχή || η υπόθεση είναι λεπτή, γι' αυτό πρέπει να τη χειριστείς με μεγάλη προσοχή». Επίρρ. **λεπτά**·

- είναι λεπτή η θέση μου, βλ. λ. θέση·
- έχει λεπτά αισθήματα, βλ. λ. αίσθημα·
- λεπτή ισορροπία, βλ. λ. [ισορροπία](#).

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας